

FOAIA ILUSTRATĂ

PENTRU

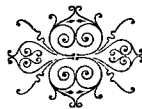
PETRECERE ȘI PENTRU POPULARISAREA DE CUNOSCINTE

LITERARE ȘI SCIENTIFICE.

ANUL I.

REDACTATĂ DE: Dr. D. P. BARCIANU.

EDITOR: „INSTITUTUL TIPOGRAFIC“.

SIBIIU.

TIPOGRAFIA „INSTITUTULUI TIPOGRAFIC“, SOCIETATE PE ACȚII.

1891.

FOAIA ILUSTRATĂ

În Monarchie: $\frac{1}{4}$ an fl. 1.50; 1 an fl. 6
În România: $\frac{1}{4}$ an lei 5.—; 1 an lei 20

Apare în fiecare Duminică

Redacțiunea și Administrațiunea:
Strada Măcelarilor Nr. 21

Anul I

Sibiiu, 6/18 Ianuarie 1891

Nr. 1

*Vremea trece, vremea vine,
Toate's vechi și noue toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te 'ntreabă și socoate.*

Eminescu.

În Campania „fericită“, la poalele muntelui Vesuv, odinioară până înspre vârful lui acoperit de țărini mănoase, în apropierea încântătorului golf de Neapole, sub un cer pururea senin și într'un aer desfătător se ridica în cărunta anticitate plăcutul, veselul și desmerdatul oraș, din a cărui vieață și ilustrația noastră ne înfățișează o scenă. Pe tulpina vechie oscică se altoise vîgorosul mugur al vieții *romane* și din împreunarea amîndurora crescû acolo, favorisat de toate împregiurările, pomul unei noue civilizațiuni, ale cărei însușiri erau îmbelșugarea, sîninătatea, veselia și cultul frumosului.

La poalele Carpaților în Dacia bătrână, unde un aspru și răsboinic popor păzia comorile ascunse în sînul feciorescului pămînt și al întunecoaselor păduri, tot falnicul vultur roman aduse germenul unei noue vieți. Și din acest germene a răsărit și s'a desvoltat și pe aceste plaiuri îmbelșugarea și desfătările ademenitoare a civilizațiuni romane.

Dar' fără veste cerul se întunecă, nori negri de fum învelesc tot ținutul, fulgere și trăsnete se adună deasupra înfuriatului munte, și când după trei zile de spaimă și groază blîndul soare străbate carăși prin norii deși de cenușe și fum, — din întreaga splendoare de mai nainte a frumosului și veselului Pompei nimic nu se mai zăria, totul era îngropat adînc în lava și cenușa ce o aruncase asupra întregii împregiurimi internul clocotitor al muntelui.

Ear' preste țeara înfloritoare a Daciei *Romane*,

„După vremuri mulți veniră . . .
Mulți durară, după vremuri . . .
De-au trecut cu spaima lumii și multime de norod;
Împărați, pe care lumea nu putea s'î mai încapă,
Au venit în țeara noastră de-au cerut pămînt și apă“.

(Eminescu)

Ogoarele fură pustiite, floarea civilizațiunii fû înecatâ în sânge prin popoarele barbare, care ca

un potop îngrozitor năvăliră din Nordul și Ostul tînuit al continentului

„Și pe urma lor devale
Căde noapte 'ntunecoasă,
Noapte oarbă, fioroasă
Ca fundul pămîntului
Ca taina mormîntului,
Și sub neagra sa aripă
Se șterg toate într'o clipă“.

(Alexandri)

Civilizațiunea romană din Dacia avû și ea soartea civilizațiunii din Pompei: fû îngropată, dar' *nu nimicită*. Căci aceia, care o cutropiră

„Cum veniră, se făcură toți o apă ș'un pămînt“,

(Eminescu)

în care până la alte mai priincioase vremuri se adăpostî *sămînța* arborelui falnic detunat.

*

Orașul ascuns în sicriul de lavă împetrită și monumentele învelite în groasa pătură de moale cenușe, au început din secolul trecut să fie earăși desgropate, fenicele renasce din a sa cenușe, și ađi stradele, casele, monumentele orașului se scaldă earăși în undele de lumină ale desfătătorului cer campanic: noi privim cu admirare elocuentele mărturii ale vieții de atunci, ale cultului pentru frumos și, făcînd să dispară temerile de moarte și dărîmare, primim noue impulsuri și noue modele pentru o lucrare de artă, pe care noi nu le cunosceam.

Tot asemenea și aici pe pămîntul patriei noastre. Precum „*tot lucrul lasă pe pămînt sêmînța sa, prin care de nou se nasce și din tulpina bătrână și putredă a copacului încolțesc vîlăstare tinere și țapene*“ (Bălcescu), așa și civilizațiunea vechie romană și coloniile romane aședate aici au aruncat un grăunte de sêmînță în acest pămînt „scaldat în sânge și lămurit prin foc“, și trecînd gerul omorîtor și furtuna îngrozitoare a odrăslit din el un *nou* popor și o *nouă* vieață, poporul *român* și vieața *română*.

„Lumea se deșteaptă din adîncă letargie,
Ea pășește cu pas mare cătră-un țel de mult dorit.
Ah! treziți-vă ca dînsa, frații mei . . .

Sculați toți cu bărbăție
Dîua vieții a sosit“.

(Alexandri)

Astfel vedem earăși înălțându-se în depărtatul Orient pomul frumos al culturii apusene și odrasla din tulpina „bătrână și putredă“ a vieții de odinioară romane.

Datorința noastră a tuturor, care compunem această odraslă, este să contribuim prin muncă neobosită la creșterea noii tulpini și la o nouă înflorire în civilizațiune prin cultivarea minții, prin nobilitarea simțămintelor, prin desvoltarea vieții noastre intelectuale, estetice, morale și materiale.

Foia, care cu începerea acestui an își cere și ea un modest loc în rîndul muncitorilor, care vor să contribuie la realizarea acelui scop mare, trimite dar' prin aceasta salutările sale împreună lucrătorilor, atât celor-ce prin rodnică muncă contribuie a avea la ridicarea edificiului, cât și celor-ce spriginesc lucrarea acestora, creând condițiile trebuincioase de existență. Fie, ca și noi să putem aduce obolul nostru spre ajungerea acelor zile senine, când o vieată înflorită merită omagiile aduse de mâni frumoase, precum ne arată tabloul „o festivitate în Pompei“. Și știind, că ori-ce înaintare în cultură e un bine, și ori-ce regres un rău, încheiăm cu glosa aceleia, cu care am început.

*Tu te 'ntreabă și socoate
Ce e rău și ce e bine.
Toate's vechi și noue toate,
Vremea trece, vremea vine!*

Notarul Scurtu.

— Tip. —

De Virgil Onițiu.

De n'ar fi fost nu s'ar povesti.

Vorba e, că oamenii povestesc despre trecutul notarului Scurtu câte de toate, aducându-l drept pildă, din care ne arată, cum se poate schimba omul din ștregar, ce a fost în tinerețe, într-un cinstit la bătrânețe.

Ce-i drept, — ȳic tot oamenii, — că multe năravuri ce le-a avut el ca tiner, le are și azi. Că încă de tiner îi plăcea mai bine de neveste, decât de școală, mai bine de vin, decât de carte. Și că chiar „lumea albă“ a fost, care 'l-a înstrăinat de școală astfel, încât s'a înstrăinat și școala de el și într-o bună dimineață 'i-a ȳis: caută-ȳi de treabă! Și că Scurtu cu o mică spuză de barbă prelungă urechi scoase capul în lume să cerce un altfel de traiu, să-și caute de treabă pe o cale nouă.

Huiduit fiind de oameni, el s'a întors cătră Dumneȳeu, cu cugetul să se facă slugitor lui. Căci Dumneȳeu e bun și primesce la sine pre cei greșiți și asupriți. Și așa la toamnă ajunse Scurtu cleric ca toți clericii, umblând „să se lumineze, ca să fie!“ Întru cât se va fi luminat aci și într-un cât nu, oamenii nu știu spune, tot ce știu este, că într'ale scripturei a rămas slab cum a fost, ba sînt cari ȳic (oamenii sînt slabi de gură!), că, afară de principiul: „vinul înveselesce inima omului“, nu s'ar fi ales cu nimic din teologie.

S'a făcut ȳască, căci așa rînduesce biserica. Cine vrea să îndrepte păcatele oamenilor, învețe-se a povățui copiii. ȳascălia este „purgatoriul“ sufletelor dreptmăritoare.

Și Scurtu, bietul, ar fi urmat rînduelii pentru de a face și calea asta de curățire, ca să ajungă la repaus, numai că la Cimbruc n'avea pe cine povățui, deoarece-ce băieții nu veniau la școală, ear' el n'avea nici o voce să-și caute în cel sat risipit. La sfîrșitul anului apoi oamenii n'au voit să-și plătească leafa și ca să nu moară omul de foame, a intrat scribălaș la notarul Buteanu din Zăhan.

Păn' aci poveștile oamenilor.

De acum o să vă spun dela mine, căci la multe de ale lui m'am privilegiat însumi.

Buteanu era unul dintre notarii cei buni, ori cu alte cuvinte: precăt de iute scia el descurca și limpeȳi năcazurile oamenilor din sat prin sfatul și vorba sa, pe atât de încurcat era în crailicuri și dragosti, din care, cu toată înțelepciunea sa, nu s'a putut descurca până la groapă.

Sub scutul unui astfel de om, s'a făcut Scurtu adjunct notarial și după moartea șefului, notar în Zăhan.

Om mărunțel, gogoloș, roșu în față, gros la ceafă, cu stomacul scos preste verticala, ce împreună nasul cu vîrfurile ghetelor, acasă la el în sat serios și poruncitor, la oraș zimbetul întrupat, cu o pălăriuță mică pe pleșuvimea capului și cu țevă pipei eșită din buzunar, — eată Scurtu ca prezenție. Căt pentru vrêstă, el de câțiva ani încoace se tot „apropie de 40“, dar' după socoteala mea numără abunăseamă 48 de toamne în mătăuzul vieții sale.

Trebuie să știți înainte de toate, că Scurtu e un om grozav de real în vederi și în vorbe. El ar bufni în rîs să audă, că-și statoresc vrêsta după „primăveri“ pe „buchetul“ vieții. Primăvara-i sărăcie, nici rece, nici cald, oamenii sînt năcăjiți și notarul menageat cu speranțe pentru „toamnă“. Toamna, toamna, asta-i vorbă, atunci se coc strugurii, atunci se ferbe rachiu, atunci își împlinesc oamenii promisiunile făcute în primăvară. Buchet? Buchetul e fleac de al orașenilor, care e tot atât de străin de firea notarului Scurtu, ca mătasa de opinci. Orașenii n'ajung cu 10 buchete la sfîrșitul, la care ajunge el acasă în sat cu o singură pișcătură aplicată după-cum scie el, sau cu o tragere cu ochiul, în care earăși meșter era.

Realist în toate, el nu scie înfrunșea vorba, ci o spune cum 'i-se chiar pune curmeȳiș în gură. Așa 'l-a făcut Dumneȳeu și pace!

Numai acestei părți a firii sale are să-și mulțumească între multe altele d. ex. și împregiurarea, că a rămas holteiu. Nu că doar n'ar fi voit să se însoare, ci pentru-că avea nefericirea să-și placă de fete, care nu se puteau împăca cu realismul

lui. Astfel a rămas de pe un an pe altul, până-ce a abdis cu totul de nădejdea să se vadă cu balabustă în casă.

Acum câțiva ani 'i-a fost „venit o văduvă tinără la socoteală“, cum dicea el, și fără multă vorbă trimise pre judele și pre învățătorul s'o pe-tească, însărcinându-i să spună așa:

1. Notarul Scurtu are venit de 1000—1200 fl. pe an, e burlac și se apropie de 40 de ani, dar' de aceea nu se dă pentru ori-ce tinăr.

2. Îi place beutura și dacă se va îmbăta odată de două-ori pe săptămână — treaba lui să fie.

3. Fiitoarea nevastă numai atunci să-și bată limba în gură, dacă o va întreba bărbatul, ear' el, — bărbatul, — să poată chiui și hori când vrea.

4. Dacă-i plac aceste condiții, îi place și lui de ea și logodna să se facă mâne, ear' preste trei săptămâni cununia.

Nevasta a aflat condițiile prea aspre și notarul Scurtu tot holteiu a rămas, un lucru ce se cunoaște ușor, căci decând îl sciu, îi lipsesc când câte doi, când câte trei nasturi de pe vestă și jachetă. Una dintre cele mai sigure distincțiuni ale holteiului!

Dar' el se simte foarte bine în această stare de vecinică junie, dacă nu de alta și pentru-că astfel e scutit să-și facă daraveri cu popa. Căci popa pentru el e ochiul dracului și dacă Scurtu trăește bine cu toată lumea, pre popa din sat n'are cum să-l vadă.

Din norocire popa din Zăhan e om cu carte și șiret, căci de n'ar fi, ar fi vai de interesele naționale din sat. Când vrea el să mijlocească cu toată hotărîrea un favor pentru biserică, face propunere chiar contrară dorinței sale și poate fi sigur, că notarul și partida lui fac tocmai ce a intenționat el, numai să fie contra la ce a ăis popa.

Fire opozițională, are o neîncredere vecinică față cu tot ce dreg domnii români dela oraș, și în urmare a devenit cu timpul democrat în adevăratul înțeles al cuvântului.

„Domn“ la el are totdeauna un înțeles ironic și e cam sinonim cu „calic“. Dacă îți dice el „apoi așa's domnii!“ , trebuie să te scusi îndată, căci dacă nu, — înaintea lui ești o fire străină, în preajma căreia nu bea bucuros.

Dacă însă ai respins onoarea de a fi „domn“, dacă te-ai dovedit cât de cât real în judecarea lucrurilor (adecă cu puțină încredere și prepuehnic față cu tot ce e nou) și te-ai recomandat spre mai bună încredințare cu nisce anecdote „groase“ atât în conținut cât și în formă, atunci ești omul lui și „părechile“ se sporesc pe masă ca mușinoaiele de sobol pe ogor. Dar' Scurtu ca adevărat democrat plătește tot ce e pe masă.

De aceea și are notarul din Zăhan cunoscuți ca puțini alți oameni. Cu deosebire la oraș, unde sânt mulți tineri buni de chefulală, dar' rēi la pungă, notarul nostru e omul cel mai așteptat și mai bine vădut.

(Va urma).

Rip van Winkle.

Din schițele lui **Washington Irving**. — Traducere din englezesce de *Silvia P. Bărcianu*.

Ori-și-cine a călătorit vre-odată pe riul Hudson în sus trebuie să-și reamintească munții Kaatskill. Ei formează unul din ramurile marelui lanț Apalachian și se zăresc în partea apuseană a riului, creșcând până la o înălțime impunătoare și dominând astfel toată împregiurimea.

Fiecare anotimp, fiecare schimbare în atmosferă, precum și aproape fiecare oară din ăi produc vre-o variațiune atât în formele cât și în magicele colori ale acestor munți, din care cauză ei și sânt priviți de toate babele din vecinătate ca cel mai sigur barometru. Când timpul e frumos și liniștit ei sânt îmbrăcați în vînēt și purpuriu, desemnându-și conturile lor marcate pe seninul cerului de seara, de alte-ori însă, când în întreaga împregiurime nu se zărește nici măcar un nours, ei adună deasupra vîrfurilor lor o mulțime de aburi cenușii, care atinși de ultimele rađe ale soarelui, sclipesc și luminează ca o aoreolă.

La picioarele acestor munți feerici călătorul va descoperi un fum subțirel, care pornesce dintr'un sat, ale cărui coperișe de țigle lucesc printre arbori tocmai în direcțiunea, în care diferitele colori ale acestei părți muntoase se confundă cu frageda verdeată a peisagiului învecinat.

Acest sat mititel și foarte vechiu a fost întemeiat de una dintre coloniile olandeze, cam pe la începutul domniei bunului Petre Stuyvesant (fie-i țērîna ușoară!), și până mai acum câțiva ani se găsiu într'însul case de tot originale, zidite din cărămiđi înguste de coloare galbină, aduse din Olanda, avēnd ferēști cu gratii de fer și cu un fel de turnulețe ascuțite provēdute cu giruete.

În acest sat și în una din acele căsuțe, roase de timp și bătute de toate vēnturile, trăia, sânt ani mulți de atuncia, precând ținutul era încă o provincie a Marei-Britanii, un om simplu și bun de inimă, cu numele Rip van Winkle. El era un descendent al familiei Van Winkle, care a jucat un rol atât de cavaleresc în ăile cavaleresci ale lui Petre Stuyvesant, însoțindu-l, după-cum se spune, la încungiurarea cetății Christina.

Cu, toate aceste el nu moștenise decât o parte neînsemnată din caracterul marțial al strămoșilor sei. Am spus, că el era un om simplu, bun de inimă și bun vecin, mai era prelungă toate

aceste și un soț ascultător și chinuit precât numai se poate de soția sa.

Mai mult ca sigur este, că tocmai ultimei împregiurări va fi de atribuit acea blândețe, care-î atrăgea simpatiile tuturor, pentru-că știut este, că acei bărbați, care acasă la ei știu de frică, în societate sînt îngăduitori și ușor de îndestulit.

Fără îndoială temperamentul lor devine flexibil și moale în cuptorul învăpăiat al certelor casnice și, pentru a deprinde pe cineva cu virtuțile suferinței și ale îndelungei răbdări, un refec domestic ține cumpăna tuturor predicilor din lume. De aceea o femeie rea trebuie încâtva să fie considerată ca o binecuvântare și, dacă e așa, atunci Rip van Winkle a fost de trei-ori binecuvântat.

Asta nu împedeca însă, ca Rip să fie favoritul femeilor de treabă din sat, care, după obiceiul sexului frumos luau totdeauna partea convenită la disputele casnice ale unora și altora, ear' seara în șeșetoare, când povestiau de-al-de-astea, nu lipsiau nici-odată se arunce toată vina în spatele cucoanei van Winkle.

Copiii din sat asemenea îl întimpinau cu strigăte de bucurie, când îl vedeau venind, căci Rip lua parte la toate jocurile lor, le arăta cum să-și facă smei, cum să arunce cu praștia, și le istorisia basme multe și lungi despre duhuri, vrăjitoare și Indiani.

El nici nu apuca bine să ese pe uliță și un roi de copii se aduna împregiurul lui, atîrnându-i-se de pulpanele hainei, urcându-i-se pe spate și jucându-î mii de feste, fără-ca el să dică măcar un cuvânt; chiar și câinii din sat îi erau prieteni și pentru nimic în lume nu ar fi lătrat asupra lui.

Un mare defect însă avea Rip și acela era: ura neînvinsă cătră ori-și-ce fel de ocupațiune, ce aduce profit.

Nu doară că 'i-ar fi lipsit hărnicia sau statornicia, deoarece-ce el era în stare se încremenească țile întregi la malul unui rîu cu o unghită lungă și grea ca o lance de tătar, fără a cărti, dacă din întemplantare în tot decursul timpului nu-î venia nici barem în apropiere vre-un pescișor. De alte-ori pornia cu pușca pe umăr și umbla a lene oare întregi prin păduri și noroae, printre stânci și prin văi, pentru-ca să se întoarcă acasă numai cu un iepuraș, sau cu un biet porumbel sălbatec.

Când însă era vorba să ajute vecinilor, chiar la lucrul cel mai greu, el nu se da nici-odată înapoi; ear' la petrecerile țărănesci obicnuite la sfărmitul cucuruzului, sau când se zidea ceva în sat, Rip era cel mai vesel; femeile îl însărcinau cu diferite comisioane: să le vîndă, sau să le cumpere câte ceva dela tîrg, lucruri bagatele în sfîrșit, cu care însă bărbații lor, chiar și cei mai amabili, nu se

însărcinau bucuros. Cu un cuvânt Rip era totdeauna dispus a se îngriji de trebile altora; numai când îi pomeniai de datoriile față de familie, sau de ordinea și grijea ce ar fi trebuit să aibă pentru moșioara sa, numai atunci și numai astfel de lucru 'i-se părea lui un ce cu neputință. El pretindea, că nu e de nică un folos a-și lucra cineva propria lui moșie, dicînd, că ar fi păticea cea mai prigonică de soarte din întreg ținutul, că, ori câtă muncă ai băga în ea, se întoarce spre rău în veci și pururea.

Edificiile lui economice, ori-când le căutai, erau tot dărîmături; vacile lui sau rătăciau pe câmpuri, sau dau năvală asupra verdelor din grădină; buruenele cresceau mai cu drag pe moșia lui, decăt ori unde; ploaia chiar nu găsia timp mai potrivit să se arete, decăt atunci, când el avea de lucru în câmp — astfel, că păticea moștenită dela părinți se risipi pogon cu pogon, până-ce abia îi mai rămăsese o bucățică, sămănată cu cartofi și cucuruz, — cea mai năpustită din tot satul.

Înșiși copiii sei erau atît de sălbateci și atît de negligeați, de par'că ar fi fost ai nimănui.

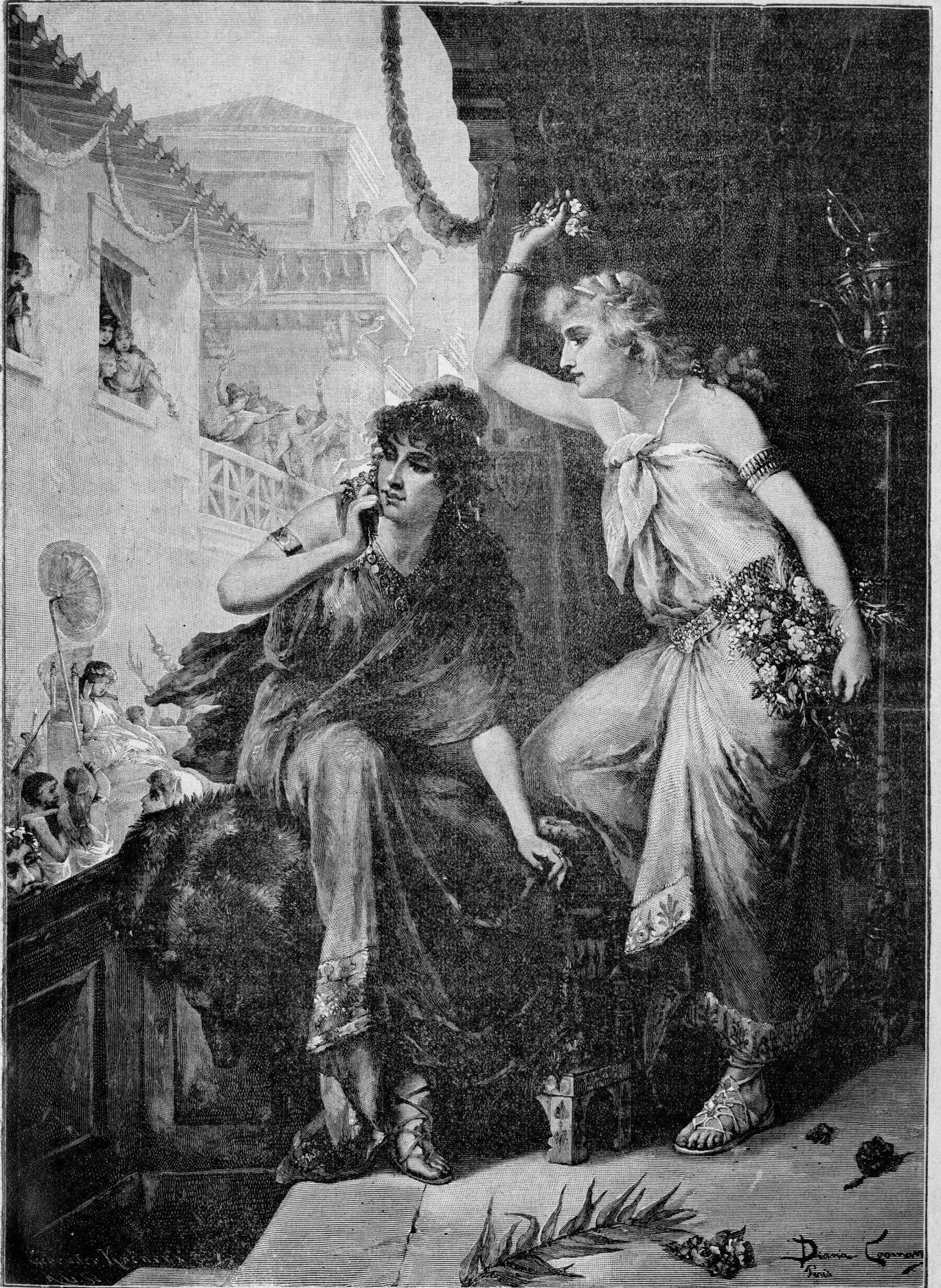
(Va urma).

Biserica, școală, educațiune.

Deputați aleși la congresul național-bisericesc, al Românilor ort. din Ungaria și Transilvania pe periodul 1891—1893. Din *archidieceasa transilvană*, preoți: Dămian Vasile, Frateș Nicanor, Hannia Ioan, Ivan Nicolae, Papiu Ioan, Petric Ioan, Popescu Ioan, Pușcariu Ilarion Dr., Roșca Remus Dr., Roșca Petru; mireni: Almășan Vasile, Bologa Valerie, Bologa Vasile Dr., Candrea Gherasim, Cosma Partenie, Dănilă George, Lengher Ioan, Lucuța Pantaleon, Miha Ioan Dr., Măcelariu Ilie, Murășanu Zevedeu, Nemeș Ioan Dr., Olariu Alexe, Orbonaș Iosif, Pușcariu Ioan cav., Șandor George, Șandru Ioan, Turcu Ioan, Voileanu Mateiu.

Din *diecesa Aradului*, preoți: Anca Petru, Hamsea Augustin, Beleş Ieroteiu, Papp Ignat, Suci Petru; mireni: Babeș Vincentiu, Babeș Emil Dr., Beleş Ioan, Feier George, Groza Constantin Dr., Mocsony Zeno, Mocsonyi de Foen Victor, Novac Iuliu, Oncu Nicolae Dr., Papp Ioan, Popa George Dr., Popoviciu Deseanu Ioan, Rădulescu Constantin, Rotariu Paul, Suci Aurel, Truța Petru, Velici Mihaiu, Buna Ioan Dr., Gavrilete Paul.

Din *diecesa Caransebesului*, preoți: Adam Filip, Drăgan Aureliu, Ghidiu Andreiu, Ioanoviciu Alexandru, Miclea Timoteiu, Musta Filaret, Olariu Sebastian, Popoviciu George Dr., Popoviciu Ioan, Popoviciu Mihaiu; mireni: Budințanu Ioan, Brediceanu Coriolan, Curescu Ilie, Doboșanu Aurel, Drăgălină Patrachie, Hăteș Titu, Ioanovici George, Mocsonyi Alexandru Dr., Mocsonyi de Foen Eugen, Moldovan Simion, Novac Aurel Dr., Popoviciu I. căpitan, Rădulescu Constantin, Simonescu Leontin, Szerb George, Țăranu I. E., Velovan Stefan.

O festivitãte în Pompei.

Literatură și știință.

— „Cincișeci de colinde“ adunate de școlari dela școalele medii române din Brașov, sub conducerea profesorului Andreiu Bârseanu, cunoscut publicului român și prin frumoasa colecțiune de: „Doine și strigături din Ardeal“, edată de d-sa dimpreună cu prof. Urban Jarnik. Se află de vânzare la librăria N. Ciurcu, Brașov.

— **Metropolitul Dr. Ioan Vancea de Buteasa**, schiță biografică, a apărut în tipografia seminarului din Blaj.

— „**Unirea**“ foaia bisericească-politică, care cu începerea anului acestuia înlocuiește „Foaia bisericească“, ese în editura și sub redacția dlui Dr. V. Hossu în Blaj. În Nrul seu 1 dela 3 Ianuarie n. își prezintă programul. Accentuând însemnătatea din trecut a Blajului în viața culturală, bisericească și politică a Românilor, arată că va stăruî asupra promovării simțimentelor și principiilor religioase, va face față multora din principiile moderne „corosive și destructive“, va lucra pentru promovarea intereselor bisericesci gr.-catolice, ear' în cele politice nu va fi organ politic de partid și nu se va lupta pentru vre-un program politic existent.

— **Asociațiunea transilvană** pentru literatura română și cultura poporului român publică un concurs literar pentru următoarele lucrări: 1. Economia noastră după comasare. 2. Higiena copilului dela nascere până la anul al 7-lea al etății. 3. Culegere de poesii, basme și datine populare. 4. Studii științifice, alese liber de autor (istorice, epigrafice, științe naturale). Pentru cele de sub 1 și 2 s'a hotărît câte un premiu de 100 fl.; pentru cea de sub 3 un premiu în mărime de 12 fl. de coală de tipar garmond; pentru cele de sub 4 s'au votat 400—500 fl., cu condiția să fie publicate în organul Asociațiunii.

— **Fundațiuni și daruri.** Din incidentul jubileului de 25 ani ai păstoririi metropolitului din Blaj Dr. Ioan Vancea de Buteasa, s'a pus prin colecte dela credincioșii bisericii gr.-cat. temeiul unui fond însemnat pentru susținerea unei școale de fete superioare în Blaj. — **Andreiu Liviu**, canonic al dieceșii gr.-cat. a Lugojului a făcut o fundațiune de 3000 fl., pentru a se conferi burse la studenții, cari studiază în patrie și sânt români din această dieceșă. — P. S. S. episcopul Caransebeșului **N. Popea** a dăruit suma de 100 fl. pe seama fondului „Reuniunii învățătorilor români gr.-or.“ din diecesa sa.

— **Societate culturală.** Sub numirea: „Liga pentru cultura Românilor în afară de regat“ s'a întemeiat de studenții universitari din România o societate cu un comitet de studenți și profesori de universitate, bărbați de litere și particulari avuți.

Teatru, muzică și arte preste tot.

„**Manole**“, drama M. Salc Elisaveta, regina României, mai astă toamnă citită de însași Augusta autoară în un cerc de artiști din Viena, acum decurând s'a citit și la București în o întrunire la palat a mai multor doamne și domni, a mai multor academicieni, profesori și iubitori de literatură. Reprezentația pe scena teatrului dela „Hofburg“-ul din Viena se va întâmpla în luna lui Februarie. — **Mama lui Tugomir**, dramă în 5 acte a publicistului Mihail Demetrescu, despre care în diferite rânduri se vorbi prin presă, tocmai s'a terminat. Înainte de a fi predată comitetului teatrului național din București se va citi în o serată literară la dl. Stef. C. Mihailescu, secretar general în ministerul instrucțiunii publice.

Premii pentru piese de teatru. La concursul publicat de *comitetul Teatrului național* din București, s'au prezentat 12 piese. Nici una însă n'a întrunit condițiile pentru dobândirea premiului. S'a recunoscut totuși celor 2 piese relativ mai bune premiul de 1500 lei. Aceste două piese sânt: „Stefăniță Vodă“ de Iosif Vulcan, redactorul revistei „Familia“ din Oradea-mare, și „Doamna Kiajna“ de Rădulescu-Niger și N. Țincu. Pentru a se pute face repetițiunile la teatru, autorii au să facă unele modificări în piesele lor.

Nou teatru în capitala României. Pe Bulevardul Elisaveta, lângă Cismegiu, se va ridica un nou teatru. Terenul de zidit îl dă primăria, ear' pentru zidirea și întocmirea teatrului se exmit 7500 acții à 200 lei. După amortisarea acțiilor în decurs de 20 ani, teatrul ajunge în proprietatea comunei.

Planul e făcut de arhitectul Galleron. Întocmirea este astfel, că edificiul poate fi folosit și ca teatru de vară și ca teatru de iarnă, fiind împărțit în două părți separate, dar' având scenă comună. Cel de iarnă va fi întocmit pentru 1500 persoane. Cel de vară, ca să nu rămână nefolosit când nu se vor da reprezentații într'însul, se va transforma în timp de iarnă în loc de patinat.

Muzică. Pentru usul școalelor au apărut în București, „*Trei coruri*“ (în trei voci egale) de *Ludovic Wiest* și anunit: 1. „Limba românească“, poezie de G. Sion. 2. „Peneș Curcanul“, de V. Alexandri. 3. „Cu respectare salutăm“, de P. Dulfu. — *Tubirea*, romanță pentru pian și voce de *G. A. Dinicu*, absolvent al conservatorului din București.

Busturi. Mai mulți profesori de universitate din Iași au luat inițiativa de a ridica *bustul lui M. Cogălniceanu* în sala cea mare a universității, care dătoresce a sa înființare acestui bărbat de stat al României. Bustul având a fi executat de sculptorul francez *Hégel*, autorul statuei cronicarului Miron Costin, ne putem aștepta la o adevărată lucrare de artă sculpturală. — **Bustul lui Gr. Asachi**, a bărbatului, care la începutul secolului present făcū în Moldova ceea-ce marele dascăl George Lazăr făcū în Muntenia, a fost cumpărat de consiliul comunal din Iași pentru sala cea mare a consiliului comunal. Bustul este o operă a sculptorului român A. Constantinescu. — **Bustul poetei Veronica Micle** a fost decurând oferit *Ateneului* din București din partea d-nei *Smara* (Smaranda Gârbea), care ținū și o conferență despre viața și operele acestei poete.

Zidiri monumentale în capitala României. În locul „palatului dela Metropolie“, unde se țin ședințele Camerei deputaților, dar' care prin strimtoarea și exteriorul seu prea din cale afară modest nu se prea potrivește cu adunarea națională a unui regat, pe de altă parte cu scop de a da și Senatului un local propriu pentru trebuințele sale, s'a hotărît să se ridice două palate separate pentru Cameră și Senat.

La concursul de planuri pentru construirea palatului Camerei a obținut premiul întâiu arhitectul român *Maimarol*, ear' pentru construirea palatului Senatului a obținut premiul arhitectul francez *Marcel*, decernându-se arhitectului român *Socoleanu* premiul al 3-lea.

Arhitectii din capitală au oferit din acest incident dlui *Maimarol* un banchet, ear' pe de altă parte o comisiune de arhitecți se va alătura prelungă dînsul pentru construirea palatului Camerei.

Economie.

Prăsirea de hrean uriaș. În scopul de a produce hrean de o grosime neobicinuită procedem astfel:

Primăvara, pe dată-ce pământul s'a sbicit binișor, pregătim din rădăcini un fel de sade, vre-o 30 cm. lungi și 2—3 cm. groase, care apoi se curăță de rugină și se pleșugesc de toate rădăcinile ațoase așa, că le frecăm bărbătesce cu un petec de postav.

Pământul se fie cât mai gras din firea sa; de unde nu, se va îngrășa cu mult gunoiu putred sau și mai bine cu compost țărinos. Este neapărat ca pământul să se fi săpat adânc cu hârlețul (arșeul) încă de toamna. În ajunul pregătirii sadelor se sapă din nou, se greblează și se împarte în straturi de 1 m. lățime. Pe mijlocul fiecărui strat se întinde o sfoară, lîngă care se îngroapă sadele, $\frac{1}{2}$ m. una de alta, în poziție aproape orizontală și la adîncime de 6 cm. cel mult. Expuse astfel înriuririi depline a căldurii solare, sadele se prind și înaintează mult mai în grabă decât în poziție dreaptă.

Preste vară pământul se scormonesce în 3—4 rînduri, se curăță de toate buruienile și, cerënd trebuința, se udă cu apă stătută, firesce nu în arșița soarelui, ci seara sau dimineața pe răcoare. A rupe foile nu este iertat. Recolta se face în primăvara ce urmează.

Pentru a dobândi rădăcini de o grosime în adevăr uriașă, aminăm recolta cu un an sau doi. În anul al doilea și eventual al treilea, prin Iulie, rădăcinile se desgolesc de pământ cu îngrijire, se curăță de crengile laterale mai groase fără a le mișca, apoi se așează pământul earăși la loc.

Cultivat fiind în pământ cam sterp, hreanul capătă un gust amar și rămâne slăbuț, ear' în pământ îngrășat cu gunoiu proaspăt, rădăcinile se petează și adese creapă.

D. C.

Meserii, industrie, comerțiu.

Un nou sistem de mori. Nicolau Rusan, proprietar în Sâncel I. Blaj, a inventat un nou sistem de a stabili mori fără iaz. D-sa va ridica o astfel de moară la Tiur, aproape de Blaj, chiar pe la începutul anului acestuia.

Călătorii, descoperiri, invenții.

Călătorie în balon preste Polul-de-Nord. Astronomul Gustav Hermite și aeronautul Bésançon din Paris, amândoi bărbați în vîrstă de vr'o 30 de ani, au prezentat lumii științifice din acel oraș un proiect pentru o călătorie a lor dela un punct nordic oare-care al continentului preste Polul-de-Nord în scopul unei cercetări științifice a relațiilor geografice, climatice etc. a regiunii. Spre acest scop ei proiectează un balon de o construcție particulară, cu un balon mare central și mai multe baloane mici de rezervă, cu un coș în care să aibă loc cei doi scrutaători, aparatele necesare științifice, mai mulți câni pentru trasul săniei, când vor fi siliți a se pogori, o luntre și proviant pentru vr'o 6 luni, timpul care dînsii îl cred de ajuns pentru ducerea în deplinire a călătoriei. Spesele s'ar urca la ceva preste 600.000 franci și le sînt asigurate. Pentru terminarea tuturor preparativelor le vor trebui încă vr'o 2 ani, așa că numai după acest termen se va pute întreprinde călătoria.

Higienă.

Închiderea clinicelor private, care tractează bolnavi cu boale infecțioase, s'a dispus prin presiunea poliției din Berlin la îndrumarea primită dela ministrul de culte și instrucțiune Gossler. În urma acestei dispozițiuni toate clinicile private, care n'au *concesia* specială de a tracta boale infecțioase, mai ales tuberculosa, sînt ținute a-și dimite în decurs de 8 zile pre bolnavii ce-i tractează. Din acest motiv a fost avisat chiar și Dr. Cornet, unul din asistenții Drlui R. Koch, a-și închide clinica sa, ca nefiind îngăduit a tracta bolnavi de boale infecțioase. Bolnavii, care șed prin hoteluri, încă au să se aștepte din această cauză la o translocare.

O dispoziție analogă a fost aprobată și de ministrul de culte și instrucțiune din România la propunerea *consiliului sanitar*. Acesta adecă avënd în vedere, că remediul Koch este cu totul necunoscut în natura sa internă, că corpul medical se află încă în fasa de încercare și de studiu al acestui agent, că nu se scie până astăzi în mod precis, care sînt efectele sale asupra organismului uman, ce complicațiuni se pot ivi în urma întrebunțării sale, că nu s'au stabilit nici indicațiile, nici contra-indicațiile sale, că medicul înainte de toate trebuie să se conformeze marelui principiu de terapeutică, „*primò non nocere*“ (înainte de toate a nu face ceva ce poate fi spre stricăciune), a propus ca, până-când acest remediu nu-și va fi dobândit locul ce i-se cuvine în terapeutică clasică, experimentele întreprinse cu el pe om, să nu fie permise decât numai în serviciile ospitalicesci ale Eforiei spitalelor civile și Aședemintelor Brancovenesci din capitală și în spitalul central St. Spiridon din Iași. Ear' pentru încercările de tractament afară de aceste spitale, consiliul face direct responsabil de ori-ce urmări pre medicul, ce ar face un asemenea tractament.

De toate și de pretutindeni.

Causa română în presa franceză. „La Nouvelle Revue“, revista din Paris a doamnei Juliette Adam, consacră în Nrul seu dela 15 Decemvrie a. tr. un articol favorabil cauzei Românilor din Ungaria și Transilvania. De altcum însă exprimă părerea, că asuprirea micilor naționalități ar fi o tactică sfătuită de Germania.

*

Desnaționalizarea Românilor din Besarabia. Ministrul de instrucție rusesc a terminat regulamentul pentru înființarea de nou a 176 școale rurale, 4 școale de agricultură și 2 ferme în partea de sus a Besarabiei. Toate aceste școale se vor deschide la Septemvrie 1891 și, avënd limba de propunere rusească, ușor se poate prevedè ce scop vor urmări.

*

Carmen Sylva în chinezesce. Operele Reginei României se traduc în chinezesce. Regina a primit de curënd primul volum al acestei traduceri.

Cronica săptămînei.

Monarchia noastră. Cu ocasiunea felicitărilor de anul nou gregorian ministrul-president Szapáry a făcut declarațiuni la mai multe cestiuni importante actuale. Înainte de toate a atins cestiunea încheierii unei convenții comerciale cu Germania, care va contribui să strîngă și mai tare legăturile de prietenie și alianță politică între cele două state. Constatând bunăvoința din partea tuturor factorilor pentru încheierea cât

mai grabnică a convenției declară, că ea va forma tipul, după care se vor încheia convenții de aceeași natură și cu alte state. În special amintesc și despre eventualele convenții comerciale cu România și Sârbia declarând că, fiind între noi și aceste state o mutualitate de interese precum este, din partea Ungariei nu se vor pune pedeci în contra unor bune raporturi comerciale cu dînsese.

Trecînd la cestiunile interne și accentuînd toleranța religioasă, în Ungaria totdeauna respectată, dete expresiune convingerii, că direcțiunea moderată va prepondera, că voința statului se va valida și că spiritul patriotic și înțelepciunea clerului înalt vor reeși și de astădată învingătoare. Cât pentru reformele puse în vedere susține, că guvernul își va ține promisiunile făcute, prezentînd proiectele necesare în ordinea, pe care o socotesce în interesul țerei. Între aceste proiecte va fi și cel pentru reforma administrațiunii.

În același timp membrii partidului independent, prezentîndu-se la capul lor Irányi, au dat expresiune hotărîrii, de a lupta din toate puterile în contra prefacerii administrațiunii municipale în administrațiune de stat.

În cealaltă jumătate a Monarhiei situațiunea este predominantă de cestiunea împreunării orașului Viena cu toate suburbiile în o comună mare, și de cestiunea boemă. În Bohemia se continuă lupta pentru punctațiunile de împăcare. Declarațiunea negativă dată de guvern cu privire la rezoluțiunea Skarda din vara trecută, care cerea ca: guvernul să comunice dietei principiile de organizare a judecătorilor în sensul protocolului de învoire și ordonanțele cu privire la folosirea celor două limbi (cehă și germană) la dregătoriile de stat din Bohemia, — a decepționat și pe „cehii bătrîni“, astfel că e probabil, că ei se vor folosi de ocaziune să părăsească și pe față punctațiunile de învoire, pe care formal de mult le-au părăsit.

România. Atențiunea principală s'a învîrtit mai ales în giurul desbaterilor din cameră și senat pentru răspunsul la mesagiul de tron. Cu ocaziunea acestor desbateri s'a slevat și cestiunea Românilor din Ungaria, ca una care ar influența asupra raporturilor României față de alianța puterilor centrale europene. Ministrul de externe Lahovary a declarat, că deși nime nu are dreptul a se amesteca în afacerile interne ale unui stat străin, totuși crede că zace în interesul staturilor, în care se află România, ca acestia să fie tractați cu dreptate și moderațiune.

Parlamentul român se află în vacanțe până la 14/261. c.

Germania. Enunțațiuni nouă politice cu ocaziunea anului nou nu s'au făcut. Lumea politică de aici este preocupată cu regularea afacerilor de administrare a comunelor rurale, de convențiile comerciale, ce au a se încheie și de scirile ce s'au răspândit prin țiare, că principele Bismarck ar umbla, ca să ajungă earăși la putere. Țiarele ce stau însă aproape de fostul cancelar susțin, că dînsul pretinde numai dreptul de a se pronunța asupra afacerilor de stat, după-cum le înțelege dînsul.

Francia. În fruntea interesului public stă declarațiunea cardinalului Lavigérie în favorul republicei și aderența la aceste declarațiuni a multor arhiepiscopi și episcopi francezi. Pe de altă parte alegerile înnoite la Senat, în care partidul republican a eșit învingător, dobîndind 10 nouă locuri, au dovedit, că instituțiile și ideile republicane căștigă din ce în ce tot mai mult teren, chiar și acolo unde până acum lumea era rezervată față cu republica. Carnot, presidentul republicei în răspunsul la felicitările corpului diplomatic accentuă, că simpatiile,

de care se bucură Francia sînt a se atribui franchetei în procedare și moderațiunii dovedite în afacerile politice externe. Pacea, libertatea, dreptatea și progresul, pe care Francia le cultivă vor contribui a sporî încă aceste simpatii.

Italia. În Roma s'a întrunit un așa numit „parlament catolic“, un fel de congres al tuturor reprezentanților reuniunilor catolice din Italia, cu scop să se pronunțe asupra vieții publice a regatului. Ca o contra-măsură din partea guvernului se anunță așternerea încurînd corpurilor legiuitoare a proiectului de lege pentru detragerea execuțiunii și a temporalilor episcopilor renitenți.

Turcia. Diplomațiia din Constantinopol este în mare agitație din cauză că, chiar în acest oraș, în inima Turciei, agenți de ai consulatului rusesc au îndrăsnit, cu despectarea dreptului autorităților indigene, să aresteze pre un inginer bulgar cu numele Lutzki, care se vede că era incomod stăpînirii rusesci. Din acest incident s'a constatat, că foarte mulți funcționari înalți turcesci sînt agenți în serviciul Rusiei. Înalta Poartă este deci foarte îngrijată.

Sciri personale.

Distincțiune. P. S. S. episcopul Mihail Pavel dela Oradea-Mare a primit prin decretul dela 26 Noemvrie a. tr. titula și rangul unui consilier intim.

La alegerea de protopresbiter gr-ort. al tractului Murăș-Oșorheiului întemplată de curînd, a întrunit aspirantul N. Măneguț, fostul administrator protopresbiteral 30 voturi, aspirantul Stefan Russu 10 voturi, 2 abțineri.

† **Ladislau Vajda**, secretar guvernial î. p., unul din cei mai zeloși susținători ai cauzei române, a răposat în Cluj la 28 Decemvrie a. tr.

† **Aspasia Cecilia Teclu** născ. Boscowitz, soția dlui Nicolae Teclu, profesor la Academia de comerț din Viena, a răposat la Viena la 30 Decemvrie a. tr.

Ghicitura.

Din următoarele 40 silabe se se compună 15 cuvinte, al căror înțeles e indicat mai jos. Inițialele cuvintelor, citite de sus în jos, dau numele unui poet român.

a, a, a, a, a, cu, cop, dra, dra, e, e, goș, i, i, ki, lau, lon, mă, mă, mi, na, na, ne, nes, ni, ni, no, phon, pis, re, ri, ro, ro, sa, sa, si, tă, va, xc.

1. O formațiune de teren.
2. Întemeietorul țiaristiceii în România.
3. Un mineral folositor.
4. Un organ al trupului omenesc.
5. Un instrument musical.
6. Un poet român.
7. O parte a lumii.
8. Un oraș mare în Europa.
9. Un dignitar bisericesc.
10. Un istoriograf grecesc.
11. Un nume femeiesc.
12. Un împărat roman.
13. Un domn al Moldaviei.
14. Un regat în Europa.
15. Un nume femeiesc.

Numele cititorilor, care vor descifra ghiciturele și problemele din rubrica aceasta și ne vor trimite descifrarea corectă cel mult două săptămîni după eșirea numărului, care conține problema, se vor publica.

Dintre toate numele se va sorti unul, al cărui purtător va primi un premiu, compus din o colecțiune de cărți eșite în editura „Institutului Tipografic“.

Editura Institutului Tipografic, societate pe acții în Sibiiu. — Redactor responsabil: **Dr. D. P. Barcianu.**

Tiparul Institutului Tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.

Sumarul

articulilor mai principali. Cei însemnați cu * sînt însoțiți de ilustrațiuni.

	Pagina		Pagina
<i>Academia Romană</i> , jubileu de 25 ani	116, 126	* <i>Fîntâna Meșterului Manole</i>	270
<i>Afrodita</i> de Ernst Eckstein, trad. din nemțesce	75,	<i>Farmecul muzicii</i> , de Georgina Fekete-Missici	349
83, 92, 99, 107, 124, 132, 139, 153, 161, 170,		<i>Femeia la apus și la răsărit</i> , de I. Hora	163
178, 186, 193, 201, 212, 218, 227, 235, 250,		<i>Fin bun</i>	175
258, 265, 273, 282, 290, 297.		* <i>Fiicele Romei la sacrificiu</i>	54
<i>Aluminiul</i> , un nou metal	383	* <i>Florescu I. M. generalul</i>	69
* <i>Amazonele regelui din Dahomé</i>	334	<i>Fotografia în colori</i>	61
<i>Anghina</i> difterică, mijloc în contra ei	48	<i>Frumusețea</i> , de Iulia Hașdeu	385
<i>Anica</i> fată de împărat, poveste de T. Daul	57	* <i>Frumusețe maurică</i>	103
* <i>Antilope</i> , luată la goană	340	* <i>Gabrielescu Grigorie</i>	94
<i>Ateu</i> , poezie de Lucreția Suciu	9	<i>Ghiță Cătănuță</i> , cântec vechiu, cules de I. P. Rete-	
<i>Asile de copii</i>	27	ganul	169
<i>Baccarat</i> , procesul	206	<i>Gloriile timpului modern</i> , taifas original de Mătăuz	238
<i>Băi calde</i> , de E. Elefterescu	39	<i>Guignard Constantin</i> , de Jean Richepin, trad. de E.	
* <i>Bâlcui</i> , un, în Valea-Hațegului	110	Hodoș	41
<i>Basm</i> , poezie de G. Murnu	409	* <i>Hașdeu B. P.</i>	285
<i>Bătănușul</i> , novelă de Turghenev, trad. de E. Hodoș	313	* <i>Hașdeu Iulia</i>	378
321, 329, 337, 346, 353, 361, 370.		<i>Horia</i> , din vremea lui	331
<i>Bêtrâna</i> , icoană din viață, de E. Hodoș	39	<i>În câmpie</i> , poezie de T. Daul	161
<i>Brînză bună</i>	358	<i>Influenza</i> , un remediu în contra ei	391
* <i>Brătuanu I. C.</i>	151	* <i>Întîlnirea</i>	239
<i>Când lîngă groapa mea</i> , poezie de G. Murnu	329	<i>Introducerea limbei române etc.</i>	30
<i>Canini</i> , Marc Anton	270	<i>În vis</i>	409
<i>Cîntece</i> populare din jurul Sibiului, de I. Roșca, 98,	105	<i>Iubirea de oameni</i> , de I. Aristotel	229
* <i>Castelul Peleş</i>	182	<i>Ivan Poznașul</i> , de R. Bergner, trad. din nemț. 395,	
<i>Castelul Windsor</i>	220	404, 414.	
* <i>Catedraia dela Toledo</i>	254	* <i>Jucătoare marocană</i>	279
<i>Chira</i> , cântec vechiu, cules de I. P. Reteganul	273	<i>Kinetograful</i>	175
<i>Congresul de pace din Roma</i>	372	* <i>Kogălniceanu Mihail</i>	206
<i>Contrar</i> , un, tip dela alegeri, de E. Hodoș	249, 257	<i>La groapă</i> , poezie de I. Popovici	201
* <i>Correspondentul public</i> de pe stradele Romei	159	* <i>Lapoviță pe șesul Ungariei</i>	56
<i>Creosot</i> , aplicarea lui la vindecarea tuberculozei	368	* <i>Lăutar</i> , fitorul	190
<i>Cugetări și maxime</i> , de I. Aristotel	190	<i>Limfa lui Koch</i> , novelă de I. T. Mera 97, 114, 122, 130	
<i>Cum vorbim</i>	37	* <i>Lingăreț</i> , micul	222
<i>Cură drastică</i> , o, icoană din viață, de I. Popovici	65, 73	* <i>Ducru cu haz</i>	294
<i>Cure de struguri</i>	271	<i>Macul</i> , de I. Stolzissi, prelucrare de I. P. Reteganul 196, 203	
* <i>Curtea domnească</i> din Iași la a. 1600	316	<i>Mana vremii</i> , poveste de I. P. Reteganul	315
<i>Cuvînt</i> despre femei, de I. Aristotel	269	<i>M'am pornit</i> , poezie de I. Popovici	201
* <i>Darclée</i> Hartulary, Doamna	134	<i>Mârza</i> , cântec vechiu, cul. de I. P. Reteganul	177
<i>De ce te-ai dus</i> , poezie de I. Popovici	297	<i>Memoriul</i> arhiepiscopului Șaguna, de N. Popea, dare	
<i>Deportați la Siberia</i> , de G. Kennan, trad. 386, 393,	401, 409.	dn seamă	13
<i>Doine</i> , de N. Simulescu	41, 49	<i>Meșterul Manole</i> , de Carmen Sylva, dare de seamă 137	
» populare, culese de Antoniu Papp	81, 161, 345	* <i>Moltke</i> , feldmareșalul	142
» din Bihor, de T. Daul	233	<i>Moștenitoarea</i> , de P. Perret, trad. din franțozesce	305
» culese de I. Micu	254	<i>Muzeu pentru îmbrăcăminte românesce</i> de Dr. At.	
<i>Dreptul celui mai tare</i>	366	Marienescu	267
<i>Dece Maiu</i> , jubileul regal al României	147	* <i>Muzeele curții imperiale din Viena</i>	302
<i>Di de iarnă</i> , poezie de I. Popovici	25	* <i>Nani, nani</i> pușor	214
<i>Dilele de sîrbătoare</i> din Hațeg	260	<i>Niagara</i> , un nou	390
<i>În vremea</i>	57	<i>Notarul Scurtu</i> , tip de Virgil Onițiu	2, 9, 17
<i>Expoziția</i> din Caransebeș	118, 126	<i>Novac și Gruia</i> , cântec vechiu, cul. de R. Vraciu 370, 377	
» Hațeg	252	<i>Odă</i> , la jubileul de 25 ani al Academiei Române, de	
<i>Expoziția</i> din Timișoara	323	Zacharia Boiu	129

	Pagina
<i>Odă, la iubilul M. S. Regelui Carol I., de Zacharia Boiu</i>	146
<i>Oglinda</i> de C. Mendès, trad. da Sylvia Barcianu	299
<i>Pace</i> , poasie, de Lucreția Suci	89
* <i>Pas</i> , un nou înainte	19
<i>Ploae artificială</i>	346
<i>Plugul blăstemat</i> , poesie inedită de V. Alexandri	193
<i>Poama nu totdeauna cade lângă pom etc.</i> de I. P. Reteganul	81, 89
<i>Poesii populare din Bănat</i> , cul. de Oreste	185
<i>Prăsierea trandafirilor</i> , de D. Comșa	32
* <i>Prima lecțiune</i>	46
<i>Rip van Winckle</i> , de Washington Irving, trad. din englezesce de Sylvia Barcianu 3, 10, 18, 25,	34
* <i>Română</i> din împrejurimea Sibiului	416
* <i>Romanul</i> dela Curtea română	245
<i>Rosa</i> , de R. Stolzissi, prel. de I. P. Reteganul 278, 283	278, 283
* <i>Schite</i> din grădinărit, 78, 102, 142, 339, 348, 356, 379, 388, 398.	379
<i>Școalele românești în Turcia</i> , de T. Burada, dare de seamă de sa.	43, 51
<i>Scumpul mult perde.</i> , anecdotă popor. de I. Truică	153

	Pagina
<i>Sensibilitatea</i> la unele flori etc., de Aug. Berian	156
<i>Sfirșit jalnic</i> , un, de L. Popovici, 209, 217, 225, 233, 242	242
* <i>Sfirșitul</i> unei îndelungate vrășmășii	59
* <i>Sola</i> , de Carmen Sylva	113, 121
* <i>Spicuitoarea</i>	198
<i>Stâncuța sprâncenată</i> , poesie popor. cul. de F. Roșca	201
* <i>Statua</i> ecuestă a lui Mihaiu Viteazul	229
* <i>Surprindere</i> , o	27
<i>Și astăzi.</i> , poesie de I. Popovici	25
<i>Șaradă</i> , de E. S.	344
<i>Talpa țerii</i> , de Eugen Brote	182
* <i>Teatrul</i> național din București	78
* <i>Tuberculoza</i> , nou remediu în contra ei.	12
<i>Unei înamorate</i> , poesie de I. Moța . . . I. 65 II. 73	73
* <i>Universitatea</i> din București	78
* <i>Vânătoare</i> de lupi pe șesul Ungariei	36
<i>Viața</i> mea școlară, din, de Maria Cuntănu	308
<i>Vino</i> , poesie de I. Moța	266
* <i>Vitejia</i> dreaptă se biruieșcă	310
* <i>Vremea trece</i>	1
<i>Cronica șeptemăunii și notițe mai mărunte în fiecare număr.</i>	

